

i dati ispravne smjernice u ćudorednim pitanjima savremenoga života, naroćito u onom pravcu, što je u krćkoj biskupiji, koja imade mnogo poznatih ljetnih morskih kupališta, praktićan; doskoćiti po mogućnosti nestašići svećenstva i pobrinuti se za valjani podmladak klera, te, konaćno, pripraviti put pravilnom shvaćanju i onda sigurnom provođenju Katolićke Akcije. Doista, lijep i dostojan nastavak dosadanjih krćkih sinoda, koje je obdržavao biskup Mahnić. Od konstitucija I. i II. krćkog sinoda samo one i dalje obvezuju, koje obnavlja i utvrđuje III. sinod, te, razumije se, koje se osnivaju na odredbama Svete Stolice (Const. 169/III.). Odredbe III. sinoda postaju obvezatne s danom 1. sijećnja 1929. **Dr. D. Kniewald.**

Grabmann Dr. Martin: Einführung in die Summa Theologiae des heiligen Thomas von Aquin. II. Auflage 8^o (VIII + 184 S.), Freiburg i. B. 1928. Herder M. 4.50.

Prvo izdanje ovog Grabmannovog djela izašlo je god. 1919. U ovom drugom izdanju ima autor pred očima ne samo didaktićnu svrhu, nego i naućnu, jer nastoji dati poticaja za daljnji studij u pojedinim pitanjima, naroćito u III. odsjeku (str. 116—147).

Kako svojim objamom ovo djelo nije veliko, ono je prikladno da poda jedan iscrpivi taćan pregled o predstavniku sholastićke teologije i onima, koji nemaju vremena, da se upuštaju u studij opsećnih djela, a opet su po svom zvanju i pozivu zvani, da poznaju sv. Tomu Akvinskoga.

Novo je IV. poglavlje: O S a s t a v u ćitave Summae. Daje pregled i temeljne poglede ćitavog ovog monumentalnog djela (str. 147—179).

U prvom je dijelu (str. 1—50) prikazana historijska literarna pozadina sredovjećnog teološkog studija. U drugom (str. 50—116 duh i forma: t. j. cilj Summae, metoda i putevi k tom cilju, jednako kao i dijelovanje u moralnom i intelektualnom pogledu.

Grabmanova stručna i sigurna obradba djela daje mu jednu trajnu vrijednost. **Dr. A. Živković.**

Halušćynskij Dr. Theodosius Titus OSBM., De Ucrainis S. scripturae versionibus. Extractum e »Bohoslovia« t. III. (1925), n. 5., 8^o, p. 22. Leopoldi, typis »Naukove Tovarystvo im. Ševćenka«, 1925.

Svrha je ove rasprave u latinskom jeziku dati zapadnjaćkom naućnom svijetu kratki historićki pregled staroslavenskih i ukrajinskih prevoda sv. Pisma. U tome je i vrijednost ove knjićice. Jer i najopširniji »Uvodi« u knjige sv. Pisma, kao oni Kornelya, Bacuera, Vigouroux-a, Kaulena i drugih, malo što ili gotovo ništa ne govore o slavenskim prevodima sv. knjiga. Za dublji študij ovog predmeta dobro će poslućiti obilna bibliografija, što je aktor navadja na poćetku svakog poglavlja i u bilješkama.

Poćam od kneza Vladimira Velikog, pod kojeg se vladavinom g. 988. pokrstiše Rusi i Ukrajinci prigrlivši grćki bizantinski obred, nije u onim krajevima dugo vremena bio u porabi drugi prijevod sv. Pisma dolj onaj, što ga u staroslavenskom jeziku namriješee Slavenima sveta braća Ćiril i Metodije. U ostalom taj staroslavenski jezik, koji se dakako tijekom vremena pod uticajem živog narodnog jezika znatno mijenjao, bijaše sve do